

[Køpke Christensen]

ikke glemmes, forstået på den måde, at der skal tages hensyn til disses uddannelser og erfaring, så man ikke senere nedklassificerer disse frem for de nyuddannede. Har ministeren gjort sig tanker om, hvorvidt f.eks. de nuværende sygehjælpere kan fortsætte i deres stillinger på sygehuse og plejehjem, eller om de med vold og magt skal tvinges til en ekstra uddannelse eller eventuelle kurser?

Man må ikke glemme, at der sideløbende med det rent faglige aspekt også er et økonomisk aspekt, der går ud på en større udnyttelsesgrad af ressourcerne, en idé, der udmærket kunne bruges på andre uddannelsesområder. Ressourcerne, jeg her tænker på, er naturligvis bl.a. lærerkræfterne og udstyret på uddannelsesinstitutionerne. For samfundet og borgerne vil det betyde en højere udnyttelsesgrad, når disse nye personalegrupper er uddannet, dels gennem en bedre udnyttelse af personalegrupperne, dels gennem større fleksibilitet.

Selv om ministeren fremfører, at forslaget er udgiftsneutralt ved omlægningen af disse grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, er jeg af den opfattelse, at vi som politikere må være på vagt med en vågen og kritisk holdning, netop fordi dette lovforslag indfører mål- og rammestyrt frem for detaljestyrt. Og det er spørgsmålet, om vi som politikere har mulighed for at holde den nye uddannelse udgiftsneutral.

I øvrigt er jeg af den mening, at vi ved at spare ressourcer skulle kunne sænke udgifterne ved denne nye reform. Hvad er ministerens opfattelse af det? I forbindelse med talen om resourcebesparelser vil jeg spørge om ministerens mening med hensyn til en endnu større samlet uddannelse, hvor f.eks. også sygeplejersker var indbefattet.

Men hvis disse ting, jeg her har fremført, bliver tilfredsstillende afklaret, og hvis der kan garanteres udgiftsneutralitet, allerhelst en nedgang i udgifterne, vil Fremskridtspartiet se meget, meget positivt på forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det bliver efterhånden svært at variere temaet i lovsangen over dette lovforslag, for det er i virkeligheden et meget udmærket lovforslag.

Fru Hanne Thanning Jacobsen sagde tidligere, at der var gået inflation i ordet reform, men at dette med sandhed kunne kaldes en reform.

Jeg vil tilsvarende sige, at der er også gået megen inflation i ordet perspektiv, men her er der faktisk et perspektivudvalg, som har lavet en meget perspektivrig betænkning. Og det er et meget perspektivrigt lovforslag, det er perspektivrigt for alle de kvinder i samfundet, som ikke har fået nogen uddannelse, som ikke har haft lyst til at få en uddannelse, men som alligevel er beskæftiget inden for pleje-, bistands- og omsorgssektoren. Der er også et perspektiv i det fra det offentliges side, fordi vi får udnyttet nogle intelligensmæssige og arbejdsmæssige ressourcer på en langt, langt bedre måde.

Derfor kan vi også fra Det Radikale Venstres side hilse dette lovforslag hjertelig velkommen.

Jeg vil knytte nogle enkelte kommentarer til nogle af lovforslagets bemærkninger. F.eks. er det sagt, at uddannelsen skal være så fleksibel og så varieret som muligt, fordi den skal kunne støtte den omstillingsproces, der er i gang i øjeblikket i denne sektor.

Det er rigtigt, at der har været nogle omstillingsprocesser i gang, som også tidligere ordførere har været inde på. Men det er min opfattelse, at de mange forskellige uddannelser og de mange forskellige fagforbund, som har været nævnt tidligere, ikke har været nogen hindring, når viljen har været til stede. Der, hvor viljen har været til stede, og hvor der har været et godt samarbejdsklima, har det faktisk været muligt at lave disse omstillingsprocesser. Derfor kan man også nu med helt åbne øjne gå ind på disse uddannelsesændringer og sige: Det viser sig, at omstillingerne har været gode, lad os så lave de uddannelser, der passer til det personale, der skal fungere i de nye rammer.

Der er fire elementer i lovforslaget, dels grunduddannelserne med den store fleksibilitet, dels er det beskrevet meget nøje, hvilke adgangsveje og hvilke yderligere muligheder der er for dem, der gennemgår denne uddannelse, dels er der beskrevet, hvilken styring der skal være i uddannelsen, og dels står der noget om økonomien.

Det, som vi fra radikal side er allermest glade for, er nok, at det er beskrevet meget tydeligt, at der dels er mange adgangsveje til uddannelsen, dels mange muligheder for videreuddannelse. Det er så forfærdelig trist at blive anbragt på en gal hylde eller ikke komme ind på den rigtige hylde på det rette tidspunkt i livet, og derfor er vi glade for, at man også i en moden alder kan